

Stanisław Lisiecki

(wspomnienie pośmiertne)

Станислав Лисецкий — посмертное воспоминание

Stanisław Lisiecki — obituary

28 lipca 1965 r. zakończył życie, po długiej i ciężkiej chorobie, mgr inż. Stanisław Lisiecki wieloletni pracownik lasów państwowych.

Urodził się 22 kwietnia 1901 r. w Rogowie, w powiecie Żnińskim województwa Bydgoskiego. Tam też uczęszczał do szkoły podstawowej.

Po ukończeniu gimnazjum matematyczno-przyrodniczego im. Bergera w Poznaniu wstąpił na Wydział Rolniczo-Leśny Uniwersytetu Poznańskiego.

Ukończywszy studia wyższe rozpoczyna pracę w lasach państwowych w charakterze praktykanta techniczno-leśnego, w nadl. Szczepanowo. Następnie przechodzi do oddziału urządzania lasu w dyrekcji lasów państwowych w Toruniu.

Z kolei odbywa służbę wojskową i w stopniu plutonowego podchorążego przeniesiony zostaje do rezerwy.

Powraca do pracy w lasach państwowych i przenosi się do dyrekcji w Poznaniu. Tam kończy staż i obejmuje stanowisko referendarza w wydziale zagospodarowania lasu prowadząc sprawy hodowli lasu.

W 1935 r. zostaje mianowany nadleśniczym w nadl. Leszno z siedzibą w Żegrowie, w pow. kościańskim. Na tym stanowisku pozostaje do wybuchu II wojny światowej, tj. do 1 września 1939 r.

W okresie okupacji, pomimo wysiedlenia, nie zrywa z leśnictwem, pracując najpierw w urzędzie leśnym Warszawa-Wschód, a następnie w nadl. Leszczydół, gdzie doczekał się końca wojny.

W czasie wysiedlenia pracuje w konspiracji, pomaga kolegom leśnikom nie dbając o własne bezpieczeństwo.

Już w marcu 1945 r., bezpośrednio po przejściu frontu, lecz jeszcze przed zakończeniem działań wojennych, wraca na swe dawne stanowisko do Żegrowa.

Uznany za wybitnego specjalistę, w końcu 1949 r. zostaje powołany do powstającego w tym czasie Centralnego Zarządu Lasów Państwowych w Warszawie, gdzie obejmuje stanowisko naczelnika wydziału hodowli lasu.

Pomimo licznych obowiązków zawodowych zawsze znajduje czas na pracę społeczną i polityczną. Od 1947 r. był czynnym członkiem Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. Bierze udział w opracowaniu „Technimum leśniczego”, był autorem artykułów drukowanych w prasie leśnej.

W uznaniu zasług zostaje odznaczony, najpierw Złotym Krzyżem Zasługi a następnie Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

W pracy swej nie szukał dróg łatwych, wiele wymagał od siebie i od swych współpracowników. Pomimo tego cechował Go zawsze koleżeński i przyjacielski stosunek do ludzi.

Stanisław Lisiecki reprezentował dużą wiedzę teoretyczną i praktyczną, którą oddał całkowicie w służbę lasów polskich.

Pozostawił po sobie pamięć wybitnego leśnika, nieskazitelnego o wielkiej skromności człowieka, dobrego kolegi, niezłomnego orędownika tego co piękne, słuszne, dobre.

W codziennym trudzie nie szczędził sił dla dobra leśnictwa i lasów polskich.

Czesław Meresiński
i
Janusz Witowski